

[Fuglsang.]

der fremtræder som et tydeligt vidnesbyrd om, hvor meget der er forandret. Det, man mindes derude, er netop folkets kamp mod en magt, som med torturretskaber, fange-dragter o. s. v. undertrykte os gennem de hårde år. Men i dag står vi altså for at skulle vedtage noget, som i virkeligheden betyder samarbejde med de samme kræfter. Netop samtidig med at vi lagde sidste hånd på værket til indvielsen af Danmarks Friheds-museum, havde Danmark besøg af — som vor gæst — en af de mænd, som var bødler omkring i de lande, der dengang led under nazismens mørke. Jeg synes, der må være grund til at tænke sig om, så meget mere som ingen jo bilder sig ind, at hr. Speidels besøg her i Danmark er tilfældigt.

Det forekommer mig, at nu, da vi begynder et nyt folketingsår, har det danske folk krav på her fra folketingets talerstol at få at vide, hvad det er, der i virkeligheden foregår omkring os. Hvad er det for nye byrder, man nu vil lægge på den danske befolkning? Hvad er det, der skal gøres med os? Jeg forstår nok, at ministeren kvier sig ved at fortælle os det, for jeg nærer ikke tvivl om, at det er ting, som det danske folk ikke ville synes om. Det er imidlertid os, der til sin tid skal lægge ryg til, og derfor spørger jeg: hvad er det, man i virkeligheden forbereder? Hvad skal der nu gøres ved os?

Til slut vil jeg sige, at det var ganske morsomt at høre indlæggene fra de to nye regeringspartiers ordførere. Netop de to partier har gennem alle årene sammen med os kommunister stemt imod denne lov — er dette et symbol på den pris, man er villig til at betale for at være med i regeringen, at man nu vil stemme for lovforslaget?

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg takker for den modtagelse, lovforslaget har fået hos fem af de ærede partier i denne sal. Jeg kan over for det ærede medlem hr. Per Hækkerup bekræfte, at der er truffet en definitiv aftale om, at styrken trækkes

hjem pr. 15. april; det ligger aldeles klart efter de forhandlinger, som er ført. Jeg vil også gerne takke det ærede medlem hr. From for udtalelserne om den måde, hvorpå styrken dernede har løst sin opgave; jeg tror, at det var fuldt berettigede udtalelser.

Jeg tilbageviser, hvad det ærede medlem hr. Fuglsang sagde om det danske kommando som led i tysk militarisme, og tilbageviser hans angreb på general Speidel. Det ærede medlem spurgte: hvad er det, der skal ske med os? Hvad er det for nye byrder, man tænker på at lægge på os? Jeg er ikke vidende om, at der er tale om nye byrder. Jeg er ikke vidende om, at der skal ske noget særligt, som kunne motivere, at det ærede medlem talte på den måde, han gjorde, så hvis han vil have et svar, vil jeg bede ham spørge noget mere konkret, så vi kan vide, hvad det drejer sig om. Det kan måske være vanskeligt, og det er måske heller ikke det, der ligger det ærede medlem og hans partifæller på sinde, men blot at vedligeholde en almindelig mistænkeliggørelse. Jeg har jo fulgt med i den kampagne, der har været omkring disse anliggender i dagbladet Land og Folk, som det ærede medlem vel kender lidt til, og jeg kan sige om de ting, som deri har stået om denne sag, at de er for 25 pct.s vedkommende forvrængninger og for restens vedkommende usandhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

Mødet hævet kl. 14²⁵.

4. møde.

Onsdag den 16. oktober kl. 10.

Formanden: I skrivelse af 14. d. m. meddeler statsrevisor Jensen-Broby, at de af folketinget valgte statsrevisorer for statsregnskabet for finansåret 1956-57 har valgt Jensen-Broby til formand og Gustav Pedersen til næstformand.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 5).

Per Hækkerup: Den politiske debat har umiskendeligt antaget en noget roligere karakter, end sidste gang det høje ting — det var i juni måned — havde en almindelig drøftelse af den politiske situation. Dengang var temperaturen unægtelig noget høj, også højere end godt var. Det var måske ikke så mærkeligt umiddelbart efter valgkampen og under indtryk af den bitterhed, regeringsdannelsen havde aflejret i adskillige sind. Så meget desto glædeligere er det — og utvivlsomt gavnligt — for det kommende arbejde, at tonerne er blevet betydeligt nedstemt. Nu gælder det hverdagens politiske gerning, og selv om vi står over for adskillige spørgsmål af usædvanlig rækkevidde, er det utvivlsomt sundest, at forhandlingerne foregår i en atmosfære af besindighed uden alt for store følelsesmæssige udsving.

Til et sådant nøgternt og sagligt arbejde har regeringen bidraget med oplægget i den højtærede statsministers åbningstale.

Til det mere klassiske billede af oppositionspressens bedømmelse af den højtærede statsministers tale, der er karakteriseret som ordrig, svævende, bestående af almindeligheder o. s. v., føjer sig imidlertid nogle andre oppositionsrøster. Adskillige har således fundet, at der virkelig var ting af interesse i redegørelsen, at det var en realistisk og nøgtern vurdering af landets nær-

meste økonomiske fremtidsudsigter, og at man, hvis man hørte efter statsministerens ord uden forhåndsindstilling, måtte erkende, at talen indeholdt meget og også en hel del af positiv karakter. Tager man denne mere velvillige bedømmelse med i sin vurdering, og mærker man sig, at de kritiske røster ikke havde meget konkret at fremføre mod talens indhold, har man vist lov til at sige, at åbningstalen ikke bare var et godt oplæg til debatten her i salen i dag og i morgen, men også kan danne et frugtbart udgangspunkt for tingets kommende arbejde.

Landets økonomiske situation og fremtidsmuligheder, der vil komme til at indtage en central stilling i vort arbejde, må bedømmes på baggrund af den internationale konjunkturudvikling. Den tegner sig ikke alt for lyst. Megen usikkerhed præger udviklingen verden over, det gælder i USA, og det gælder i Europa. Det stærke produktionsopsving i Vesteuropa er svækket i sin stigningstakt igennem det sidste halve år, og de voksende valutavanskeligheder — især dollarmangelen, der nu igen antager truende omfang — har tvunget adskillige vesteuropæiske lande til økonomiske indgreb, der, hvis de fortsættes, kan medføre hæmninger for handelen mellem landene. I den forbindelse kan eksempelvis henvises til den engelske diskontoforhøjelse, der ved en nedsættelse af forbrug og produktion i England kan skærpe vore afsætningsvanskeligheder på dette vort største marked. Vor landbrugseksport har i den forløbne del af indeværende år vist en lille tilbagegang. Heldigvis er vor industrieksport stadig voksende, men stigningen er mindre end i de foregående år. De faldende fragtrater betyder, at skibsfarten næppe kan se frem til så godt et år som 1956. Tager man desuden hensyn til udsigterne for vore øvrige valutagivende erhverv, er det sikkert rigtigt at vurdere, som regeringen gør det, at der kun er udsigt til en begrænset fremgang i vor samlede valutaindtjening.

Når dette var og er situationen, og når vi i de første 6 måneder af indeværende år havde et stadigt underskud på vor betalingsbalance, måtte det blive den nye regerings første opgave at standse det løbende valutatab. Det var en del af hensigten med juni Lovgivning. Selv om de dengang